

МОТИВИ

към законопроект за допълнение на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г., и за преодоляване на последиците

Предложението има за цел общините, които не са възстановили в срок, предоставени им от централния бюджет безлихвени заеми по чл. 103 и 130ж, ал. 1 от Закона за публичните финанси, и § 38 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето, да могат да получат „ваканция“ за периода от 01 януари 2021 г. до 2 месеца след отмяната на извънредната епидемична обстановка. Това са общини, които са в затруднено финансово състояние и тази отсрочка във времето ще им даде възможност да получават регулярно одобрените им с годишния закон за държавния бюджет трансфери за обща изравнителна субсидия и целевата субсидия за капиталови разходи. Засегнатите общини, през този период, ще могат да разполагат с по-голям ресурс, предоставен им от държавния бюджет, част от който може да бъде насочен за финансиране на належащите противоепидемични мерки за превенция и ограничаване разпространението на COVID-19.

С предложените допълнения в преходните и заключителните разпоредби към Закона за данък върху добавената стойност (ДВ, бр. 104 от 2020 г.) се цели да се удължи срока на прилагане на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски стопани по чл. 189б от Закона за корпоративното подоходно облагане и чл. 48, ал. 6 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) до 31 декември 2022 г. На 9 декември 2020 г. е публикуван в Официален вестник на Европейския съюз Регламент (ЕС) 2020/2008 на Комисията от 8 декември 2020 г. за изменение на регламенти (ЕС) № 702/2014, № 717/2014 и № 1388/2014 по отношение на периода на прилагането им и други съответни адаптации, с които е удължен срокът на прилагане на Регламент 702/2014 до 31 декември 2022 г. С предлаганото изменение ще се гарантира, че държавната помощ за земеделските стопани ще продължи да се прилага до приемането на реформата на общата селскостопанска политика на Европейския съюз. С цел постигане на яснота и избягване на възможности за противоречиво тълкуване на закона, както и за осигуряване на непрекъснатост на съществуващата помощ, което е изцяло в полза на данъчно задължените лица - земеделски стопани, се предлага удължаването на предложената мярка да влезе в сила от 1 януари 2021 г.

С цел избягване на противоречиво тълкуване се предлага изрично да

бъдат уредени случаите на новоучредените данъчно задължени лица през 2020 г. , а именно, че не се дължат авансови вноски за корпоративен данък през втората година от учредяването им т.е. 2021 г. По този начин точно и ясно се установява, че за тях се прилага действащият ред за следващата година на учредяването им уреден в чл. 83, ал. 2, т. 2, чл. 118 и чл. 147 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

Със Заключения на Съвета на Министрите на финансите от 7 декември 2019 г. са одобрени Насоки относно защитните мерки в данъчната област спрямо неказващи съдействие юрисдикции. Целта на Насоките, приети от министрите, е да се посочат видовете защитни мерки, които държавите членки могат да приемат, за да въздействат върху неказващите съдействие юрисдикции, които от своя страна да направят съответни реформи в данъчното си законодателство. С приетите Насоки държавите членки се съгласяват да въведат поне една от изброените в тях защитни мерки.

Република България е въвела подобни защитни мерки в Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) и в Закона за икономическите и финансовите отношения с дружествата, регистрирани в юрисдикции с преференциален данъчен режим, контролираните от тях лица и техните действителни собственици. Тези мерки, обаче, се прилагат към момента само за юрисдикциите с преференциален данъчен режим по смисъла на т. 64 от допълнителните разпоредби на ЗКПО, които са изброени в приложението към Заповед № ЗМФ-1303/21.12.2016 г. на министъра на финансите, както следва: Антигуа и Барбуда, Бруней Даруссалам, Вирджински острови (САЩ), Гренада, остров Гуам (САЩ), Доминиканската република, Кооперативна република Гаяна, Лабуан, Макао, Нова Каледония, Обединените арабски емирства, Бахамските острови, Оман, остров Рождество (брит.), острови Кук (Нова Зеландия), остров Питкърн, Вануату, Либерия, Малдиви, Маршалски острови, Палау, Панама, Фиджи, Сарк, Сейнт Лусия, Хонг Конг (Китай).

Освен националния списък на юрисдикциите с преференциален данъчен режим съществува и Списък на Европейския съюз на юрисдикциите, неказващи съдействие за данъчни цели (т.нар. „черен списък“), в който към настоящия момент са включени следните 12 юрисдикции: Американски Самоа, Ангиля, Барбадос, Фиджи, Гуам, Палау, Панама, Самоа, Сейшелските острови, Тринидад и Тобаго, Американски Вирджински острови и Вануату. При сравнението на двата списъка се установява, че шест юрисдикции от списъка на Европейския съюз (Американски Самоа, Ангиля, Барбадос, Самоа, Сейшелските острови и Тринидад и Тобаго) не фигурират в националния списък съгласно заповедта на министъра на финансите.

В тази връзка, доколкото юрисдикциите, включени в двата списъка, не съвпадат изцяло, а защитните мерки следва да бъдат насочени и към

юрисдикциите, включени в Европейския списък, предлагаме изменение в т. 64 от допълнителните разпоредби на ЗКПО, където да се посочи, че „юрисдикции с преференциален данъчен режим“ са и държавите/териториите, включени в Списъка на Европейския съюз на юрисдикциите, неосказващи съдействие за данъчни цели. По този начин защитните мерки, които България е приела срещу юрисдикциите с преференциален данъчен режим, ще се прилагат и спрямо юрисдикциите от Списъка на Европейския съюз.

В съществуващия Закон за хазарта (ЗХ) е определено наличието на четири подвида числови лотарийни игри: тото, лото, бинго и кено, като дадените характеристики и определения на играта лото и кено са идентични, като само е сменен реда на описващите ги думи (виж чл. 55, ал. 1 и 3 и чл. 57, ал. 1 във връзка с чл. 58 ЗХ). От друга страна, за издаване на лицензи за организиране на тези игри, се поставят различни изисквания (сравнение между т. 1 и т. 3 на чл. 5, ал. 1 от ЗХ); в друга норма, играта кено се приравнява към тото и лото и се отграничава от бинго – чл. 5, ал. 5 от Закона за хазарта.

Уредбата на играта кено е оскъдна и с празноти (напр. липсва уредба на вида и начина на печат на удостоверителните знаци за участие в нея, което е предпоставка за злоупотреба).

Горепосоченото създава объркване и неясноти в прилагането на правните разпоредби – няма яснота кога следва да бъде поискан и съответно издаден/отказан лиценз за лото игра и кога за кено игра, а в същото време изискванията за инвестиции и доказване на средства за двата подвида числови лотарийни игри в ЗХ са различни.

В съществуващата в момента подзаконова уредба в областта, играта кено, по изисквания за издаване на лиценз, е приравнена на играта бинго, при все че по характеристиките си е идентична с тото и лото игра (Наредба за документите, необходими за издаване на лицензи по Закона за хазарта – действаща и предложен проект за обществено обсъждане и предложен проект за обществено обсъждане на Наредба за изискванията към игралните зали, казината, централния пункт и пунктовете за приемане на залози по отношение на вида на помещенията или сградата, минималната изискуема площ, разпределението на помещенията и необходимото техническо оборудване за контрол).

Следва да се отбележи, че въпреки липсата на хармонизация на европейско ниво в сферата на организирането на хазартни игри, налице е единно разбиране на основните характеристики/параметри на възможните видове хазартни игри. Същото е възприето и на международно ниво, т.е. приложимо е от регулаторите и организаторите по целия свят. При всяка числова лотарийна игра, се извършва залог върху една или повече числови комбинации и се изтеглят определен брой числа, формиращи числови комбинации.